

I

Видях един приятел -
отдавна бяхме заедно
в гупката,
наречена казарма.
Една метафизична гупка,
в която абсолютна бе смъртта.
Сега за него
абсолютното в живота са децата -
единственото, за което заслужава да живееш.
Аз гледам в искрените му очи
и мисля си за Този,
Който е дарил живот
на втората ми рожба, очаквана след месец.

II

Светът,
брутален,
е навсякъде.
Той няма милост към децата ни.
Щом птиченцата мръднат от гнездото
и виждам как -
тъмно -
просветва окото му.

Светът брутален е навсякъде -
ще му оставим ли децата си?

■ ■ ■

Боже,
страшен е лъвът.
Ала Ти му заповягваш.

ДЕЦАТА

Калит Миссийлов

НИ

